

flaaet at gjenoptage det, der stod i Lovforslaget, om, at Træerne ikke maae flyde Rødder ind i Andenmands Grund. Denne Bestemmelse har jeg fundet altfor streng, og jeg tror, at det har været en gjennemgaaende Tanke i Udvalget, at den var for streng. Det er næsten ikke muligt at forebygge Træer at flyde Rødder ind i Andenmands Grund; man kunde ialtfald let tænke sig Tilfælde, at der var Træer, der kunde staae 20—30 Alen fra Andenmands Grund og dog kunne flyde Rødder ind i den. Jeg har ofte set Træer plantede paa den ene Side af en stor Bygning, f. Ex. i en Have, som have skudt deres Rødder op paa den anden Side af Bygningen i en Afstand af 30 Alen og derover. Jeg tror altsaa ikke, at denne Bestemmelse kan anses for rigtig; jeg tror, som sagt, at den er for streng, og jeg skal derfor anbefale det høie Thing ikke at vedtage det nævnte Endringsforslag af den høitæredede Minister. Hvad forøvrigt de storartede Endringsforslag angaaer, som ere opstillede af det ærede Medlem for Midtelfart, da skal jeg ikke gaae videre ind paa dem; jeg tror ikke, at Thinget vil finde det videre behageligt, om man i det Hele tager vilde gaae ind paa at gjennemgaae og kritisere disse Forslag; det vilde vistnok blive meget for vidtloftigt. Jeg skal slutte mine Bemærkninger med at udtale, at det forekommer mig, at det ærede Medlem for Midtelfart har handlet noget ublidt med Udvalget, og i det Hele handlet noget ublidt med alle dem, der have beskæftiget sig med dette Lovforslag. Det er ikke alene Folkethingsudvalget, men ogsaa Landsthingsudvalget og den høitæredede Minister; det er ikke saa ganske saa, der have søgt at opbygge denne Bygning og længe Steen til den, og dog har det ærede Medlem fundet det rigtigt at forsøge paa ganske at omstyrke Bygningen og ikke lade Steen paa Steen tilbage af den. Jeg kunde have ønsket, at han havde vilst noget mere Medlidenshed med os, men jeg skal, som sagt, ikke komme videre ind paa at omtale eller kritisere hans Forslag, skøndt der ganske vist vilde være rig Anledning dertil.

S. M. Petersen: Det gjør mig meget ondt at dette Lovforslag er kommen saa sent

til anden Behandling her i Thinget, thi jeg havde inderlig gjerne ønsket at see denne Lov vedtagen i denne Session; hvortil der jo nu umægtelig ikke er synderlig god Udsigt. Den ærede Rødfører har derfor vistnok ubetinget Ret i, at der er en stærk Opfordring til at fatte sig i Røst. Jeg skal allerførst sige, at jeg er nærmest tilbøjelig til at stemme imod samtlige Endringsforslag, endog mod det eneste, som jeg har tilladt mig at stille; da det i saa Fald forekommer mig, at der var en Månlighed for, at Loven kunde komme ud endnu i denne Session. Jeg erkender, at saaledes som Loven er kommen til os fra det andet Thing, kan jeg gaae ind paa den, og jeg betragter den som et saa stort Fremskridt fra det, vi nu have, at jeg ikke kan tilraade at kaste denne Sag ud i en vis Fremtid. Det vilde jo da gjælde om at finde en Sæderrigsminister og to Thing, der kunde staffe noget Bedre tilvete end det, der her foreligger, og dette kunde i ethvert Fald være noget tvivlsomt. Skedestomindre vil jeg ikke dermed have sagt Andet, end at jeg anseer adskillige af de Forslag, der ere komne frem fra det ærede Udvalg, og det ikke saa saa af dem, for at være Forbedringer; men naar man ved at gaae ind paa Forandringer maa lade det Hele, saa opkommer naturligen det Spørgsmaal, om man ikke hellere maa see at moderere sig og nøies med Noget, om det end er noget mindre Godt; i ethvert Fald er det ved Loven et saa stort Gode høvedet — det er Hegnslynsindteeningen; hvortil alle Hegnsørgsmaal skulle henvises —, at jeg kan gjøre mig fortrolig med at gaae ind paa Lovforslaget saaledes, som det foreligger. — Jeg anseer det iøvrigt, hvad angaaer Sagen i sin Almindelighed, for ikke heldigt at gaae i en dyrtigere Detalj med Bestemmelserne med Hensyn til Hegn. Jeg tror, at jo større Magt og Myndighed, man giver det sagtyndige Skjøn, saameget mere som Landbesensedministeren jo ligger bagved, desto bedre. Jeg vilde ansee det for ligesaa urigtigt at give en Lov om Hegn, som det ikke var muligt at anvende forskjelligt paa de forskjellige Steder, som det vilde være urigtigt at give en almindelig Communallov saaledes, som den kunde passe for et lille Provindsby. Det